

Łochowska

Dzielnice: Praga Północ

Osiedla: Szmulowizna

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości polskich

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Nazwa ulicy nie jest jednoznaczna, nie wiadomo bowiem, czy pochodzi od nazwy **Łochowo** (wieś i leśniczówka w woj. kujawsko-pomorskim, powiat bydgoski, gmina Białe Błota) czy **Łochów** (miasto gminne w woj. mazowieckim, powiat węgrowski oraz wieś w woj. łódzkim, powiat tomaszowski, gmina Żelechlinek).

Ciekawostki

Powstała na terenie folwarku Bojnówek, później znanym jako Szmulowizna. W 1834 folwark kupili Bruhlowie, którzy po 1867 rozparcelowali folwark, tworząc sieć ulic. Włączono je do Warszawy w 1891. Samą Łochowską wytyczono w 1875 między Kawęczyńską a Siedlecką, a w 1890 przedłużono ją do Otwockiej. Około 1914 Łochowska sięgnęła Grajewskiej, a w 1929 dotarła aż do torów kolejowych. Do początków XX w. zabudowa była wyłącznie drewniana. Ulicę zamieszkiwała w dużej części rodzina Karwowskich, znanych przedsiębiorców budowlanych z Tarchomińskiej. Ulica była wybrukowana i oświetlona latarniami gazowymi jeszcze w latach 70 XX w.

Stan obecny:

Nr 8: Oficyna Wawrzyńca Piesiewicza. Powstała ok. 1926 na zapleczu nieistniejącego już drewniaka.

Nr 10: Kamienica Jana Jeżewskiego. Powstała ok. 1930 na miejscu drewniaka Antoniego i Adeli Szymanowskich z 1876-7.

Nr 12: Kamienica Władysława i Marii Szmagalskich. Powstała w 1935-6 na miejscu drewniaka Michała Biernackiego z 1877. W czasie nalotów w 1939 spłonęła.

Nr 13: Kamienica i oficyna Bolesława i Heleny Karubinów. W 1893 właścicielem posesji był Józef

Polakowski i on wystawił drewniany dom na przeł. XIX i XX w. W 1913 posesję kupili Karubinowie, którzy od razu zbudowali tu kamienicę poprzeczną. Kamienica frontowa powstała obok drewniaka ok. 1925. W 1938 po zmarłym Bolesławie odziedziczyli spadkobiercy połowę posesji. W 1969 rozebrano drewniak.

Nr 15: Kamienica Łagunów. Powstała w 1933, rozbudowana w 1937-8 wg proj. Antoniego Paruszewskiego i J. Bozdawki.

Oficyna Franciszka Karwowskiego. Powstała w 1913. W latach 20 budynek przejął Leopold Biedrzycki.

Nr 17: Kamienica W. Glińskiego. Powstała ok. 1930, rozbudowana w 1938-9 wg proj. M. Truskowskiego.

Nr 31: Kamienica Franciszka i Longiny Karwowskich. Powstała w 1908-9, od 1920 stanowiła własność Kazimierza i Władysławy Romanowskich.

Na miejscu dzisiejszej plomby biegła przed wojną uliczka bez nazwy łącząca Łochowską z Łomżyńską.

Nr 36: Kamienica Franciszka i Longiny Karwowskich. Powstała w 1931-2

Nr 37: Kamienica Jana i Kazimiery Chudzyńskich. Powstała ok. 1933.

Nr 38: Kamienica Franciszka i Longiny Karwowskich. Powstała w 1932-3.

Nr 38a: Kamienica Franciszka i Longiny Karwowskich. Powstała w 1933-4. W 1935 dom nabyli Dwojra Steinkeller, Icek Kamień i Ruchla Finkielkraut.

Nr 38b: Kamienica Franciszka i Longiny Karwowskich. Powstała w 1933-4.

Nr 40: Budynek mieszkalny przy zespole szkół powszechnych. Powstał w 1927 wg proj. Konstantego Jakimowicza dla nauczycieli szkoły przy Otwockiej 3.

Nr 42: Kamienica J. Peterka (drugi adres Otwocka 12).

Nr 43: Kamienica Piotra Biernackiego. Powstała w 1913. W 1914 należała do Amelii Rychłowskiej, potem do Zofii Miecznikowskiej. Między 1919 a 1922 kamienica zmieniała właścicieli aż pięciokrotnie. W 1922-31 należała do Władysława i Bronisławy Dzierżyńskich, w 1931-3 do Antoniego Jaczyńskiego i Marii Karwowskiej, w 1933-7 tylko do Karwowskiej, a od 1937 do Władysławy Rykowskiej.

Nr 44: Kamienica G. Erlicha. Powstała w 1937 wg proj. Henryka Barucha.

Nr 45: Oficyna. Powstała po 1932.

Nr 47: Kamienica Franciszka Karwowskiego. Powstała w 1935-6 z udziałem Szajndla i Szaji Warszawskich, którzy nabyli 50% własności. W tym samym roku Karwowskiego wykupiła Frajda Zyberman. W 1937 udziałowców było jeszcze 4. Działała tu mydlarnia Lesińskiej.

Nr 49-51: Zabudowania fabryki Polskiego Przemysłu Gumowego PePeGe. (Drugi adres Otwocka 14)

Nr 52: Oficyna Józefa Szymańskiego. Powstała ok. 1914.

Nr 53: Kamienica Czerniakowskich. Powstała w 1936-7 wg proj. Jakuba Juszczyka.

Nr 53a: Kamienica J. i S. Pieńsko. Powstała w 1936-7 wg proj. Jakuba Juszczyka.

Nr 54: Kamienica Ch. Dancygiera i F. Rybaka. Powstała w 1938-9 wg proj. J. Krantza

Nr 55: Kamienica (drugi adres Zachariasza 1).

Nr 57-59: Blok spółdzielczy. Powstał w 2002.

Nr 58: Kamienica F. i B. Rotlewich, Ch. Kirszenbauma i N. Nutkiewicza. Powstała w 1938-9 wg proj. Henryka Barucha.

Nr 61: Kamienica K. Roszkowskiego. Powstała w 1937-8 wg proj. Leona Stodólskiego.

Bloki osiedla Szmulowizna. Powstały w 1969-75 wg proj. Jana Kalinowskiego.

Data nadania nazwy:
